

N:o 8.

Af Herr Nilsson: Angående aflåtande af underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om uppgörande af förslag till sådan ändring af Bevillningsförordningen, att fastigheters taxeringsvärden fastställas af Landstingen.

Det är en känd sak att de olika bevillnings-beredningarne icke lyckats att åstadkomma något jemt värde å fastigheterna distrikterna emellan, hvilket har till följd att sådana utgifter, som beröra hela härader, till och med län, drabba den ene kommunen mer, den andre mindre och ännu större blir ojämheten till staten. Detta i förening med Kongl. Maj:ts proposition till Riksdagen om förhöjd bevillning, gör det nödvändigt att söka få en fastighetsvärdering, som öfverensstämmer för hela länet efter de olika fastigheternas beskaffenhet. Jag tror mig kunna uttala den tanken att pröfningskomitén icke förmår bilda enheten deri, emedan den dels handlägger hela länets dithörande göromål på en dag, dels består af ett mindre antal personer än som dertill fordras, hvarföre de flesta klagomål lemnas utan afseende. Den institution som härtill vore mera lämplig, synes mig vara Landstinget, som är mera representeradt genom val efter folkmängd från så väl stad som land. Om bevillningen till staten finge bestämmas af Landstinget lika väl, som utgifter för kommunen, så skulle jag icke tveka att yrka pröfningskomiténs indragning. Men häremot kan invändas att frågan är ej af ren kommunal beskaffenhet och att det ökar Landstingens göromål, men de kommunala utskylderna äro de hufvudsakligaste, såsom till kyrkor, skolor, fattigvård, sjukvård, vägar och broar m. m. och bevillningen till staten det mindre, och som fastighetsvärdet i allmänhet endast undergår förändring hvart tredje år, vore det en ringa tillökning på göromålen om ett särskildt utskott af Landstinget tillsattes för att bereda inkomna ärenden. Om detta sistnämnda förslag skulle kunna antagas, vore Landstingets slutliga afgörande grunden för kommande årets röstlängd och kommunalutskylder samt bevillningen till staten. Men om detta förslag icke i sin

helhet vinner bifall torde bevillningsberedningen få uppgöra förslaget in duplo och sedan detsamma undergått taxeringskomiténs pröfning, det ena öfver fastighetsvärdet hänskjutas till Landstinget, det andra om bevillningen till pröfningskomité. Då jag nu uttalat mina åsigtter i frågan, öfverlemnar jag densamma till Riksdagens bedömande, öfvertygad att den inser nödvändigheten af ett jemnare åsatt värde å fastigheterna och att Landstinget dertill är rätta forum. Jag får derföre anhålla:

att en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t måtte aflåtas om förslag i ärendet till nästa Riksdag med de förändringar i gällande föreskrifter, som äro eller blifva nödiga.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1877.

P. Nilsson.